

Ignacy Dec

Nasze miejsce w grodzie nauki : fragment mowy rektorskiej podczas inauguracji roku akad. 1996

Wrocławski Przegląd Teologiczny 4/2, 249-251

1996

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z Ż Y C I A F A K U L T E T U

KS. IGNACY DEC

NASZE MIEJSCE W GRODZIE NAUKI

(FRAGMENT MOWY REKTORSKIEJ WYGŁOSZONEJ PODCZAS INAUGURACJI
ROKU AKADEMICKIEGO 1996/97 NA PFT WE WROCŁAWIU – 8 X 1996)

Oto wyruszamy w nowy rok akademicki 1996/1997. Do grona uczelni, które już zainaugurowały ten nowy etap pracy naukowo-dydaktycznej dołącza dziś Papieski Fakultet Teologiczny wraz seminariami duchownymi z nim złączonymi. Na starcie do nowego etapu pracy, w obecności naszych dostojnych gości, chcemy wyostrzyć naszą świadomość zogniskowaną wokół dwóch pytań: jakie jest nasze miejsce na mapie wyższych uczelni Wrocławia i regionu? oraz – czym będzie się charakteryzował bieżący rok akademicki?

W gronie wyższych szkół wrocławskich jesteście uczelnią pod pewnym względem najstarszą, a pod pewnym – najmłodszą. Biorąc pod uwagę czas założenia naszego seminarium duchownego, zaczynamy dziś 432 rok nauki. W tym względzie wyprzedza nas tylko krakowska „Jagiellonka”. Licząc zaś lata od restytuowania przez Stolicę Apostolską Wydziału Teologicznego, z akademickimi prawami, jest to 29. inauguracja. Liczebnie jesteście uczelnią niewielką, w porównaniu np. z Uniwersytetem czy Politechniką. Jednakże w grodzie nauki i kultury widzimy swoje niezwykle ważne i niezastąpione miejsce. Na warsztacie naszych badań naukowych znajduje się bowiem człowiek; człowiek, który stawia ciągle na nowo metafizyczne pytania: skąd wyszliśmy? dokąd zmierzamy? jak żyć? jakie obrać wartości? gdzie szukać prawdy o życiu, o cierpieniu, o sensie tego, co się dzieje? co jest dobrem, a co złem? co dalej po śmierci? W poszukiwaniu odpowiedzi na te najstarsze i zarazem najświeższe ludzkie egzystencjalne pytania przychodzi nam z pomocą Kościół, który od wieków przechowuje depozyt Bożego Objawienia. W naszych poszukiwaniach sięgamy nie tylko do mądrości wielkich mistrzów rzetelnego myślenia, jakich znają dzieje nauki światowej, ale bierzemy do dłoni Księgę Życia, napisaną przez ludzi pod natchnieniem Ducha Bożego. W szczególny sposób pochylamy się nad mądrością przyniesioną na świat przez Syna Bożego.

Na bazie doświadczenia historycznego wyrażamy przekonanie, że dobra teologia, uprawiana w klimacie modlitwy i odpowiedzialnego myślenia, służy nie tylko apostołskiej działalności Kościoła, ale ma także wiele do powiedzenia tym, którzy chcą tworzyć nowe systemy społeczne, polityczne i gospodarcze, tym, którzy szukają prawdziwego dobra narodów. Dawna i najmłodsza historia potwierdza, jak ważne są wartości religijne i moralne, które stanowią domenę zainteresowań teologii. Dobra

teologia, służąca duszpasterstwu, może także przyhamować dzisiejszy progres sekt religijnych, które bazują na elementach irracjonalnych, pozanaukowych, i ostatecznie wprowadzają tyle zamętu w życie osobiste i społeczne u niewykształconych w teologii ludzi.

Stąd też, w chwili inauguracji roku akademickiego, wbrew krzykaczom spod znaku niektórych ugrupowań politycznych, wypowiadam głośno przekonanie, że tu we Wrocławiu, tu w Polsce południowo-zachodniej, jest nam potrzebna dobra, silna, akademicka teologia. Zdrowa myśl teologiczna służy wydatnie nie tylko Kościołowi, nie tylko ludziom wierzącym, ale i niewierzącym. Dobra teologia jest sprzymierzeńcem prawdziwego postępu, nie tylko moralnego, ale także kulturalnego i gospodarczego. Chcemy zatem być obecni we współczesnej kulturze, we współczesnym świecie akademickim. Mamy ludziom wiele do dania. Jeżeli nas niektórzy nie chcą wziąć pod skrzydła Uniwersytetu, to powinniśmy zmierzać ku akademii teologicznej. Żywimy przekonanie, że znajdziemy do tego środki finansowe. Kościół i Naród, myślący o pomyślnej przyszłości, musi znaleźć środki do inwestowania w człowieka, do inwestowania w to, co służy wzrostowi prawdy i dobra, czyli co służy autentycznej kulturze.

Nie czas w tej chwili rozwijać tę refleksję. Proszę pozwolić, że jeszcze bardzo krótko wskażę na szczególnie znamiona roku akademickiego, który dziś uroczystie inaugurujemy w naszej uczelni. Obecny rok jest pięćdziesiątym rokiem działalności naszego seminarium duchownego po drugiej wojnie światowej. Dokładnie 49 lat temu, 8 października 1947 roku, miała miejsce pierwsza inauguracja roku akademickiego na teologii w ramach odrodzonego seminarium duchownego. W zachowanej od wojennego zniszczenia kaplicy mariackiej naszej katedry Mszę św. odprawił wówczas administrator apostolski we Wrocławiu, ks. dr Karol Milik, a homilię wygłosił ks. infułat dr Bolesław Kominek, administrator apostolski Śląska Opolskiego, późniejszy kardynał metropolita wrocławski. Warto w tym momencie przypomnieć, że nasze seminarium wydało od tamtego czasu 1520 kapłanów.

Drugie znamię obecnego roku akademickiego wytycza nam nadchodzący 46. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny. Bedziemy zatem w tym roku pracować w perspektywie tego historycznego wydarzenia. Możemy uważać się za szczęśliwców, że właśnie nam będzie dane przygotowywać i przeżywać ten Kongres. Jako uczelnia teologiczna chcemy z całym Kościołem wrocławskim przygotować w naszym mieście Chrystusowi, naszemu Panu i Królowi wieków, godne miejsce na Jego spotkanie z przedstawicielami narodów dzisiejszego świata. Zgłaszamy gotowość solidnej pracy i odnowy moralnej, by godnie przeżyć te wielkie gody eucharystyczne.

Kończąc, składam naszej wrocławskiej *Alma Mater*, w obecności tak dostojnych Gości, w dniu naszej inauguracji, najlepsze powinszowania. Niech nas prowadzi w dal tego roku ścieżkami prawdy Duch Jezusa Chrystusa. Niech nam pozwoli tę prawdę skutecznie przekazywać innym i zamieniać ją na co dzień w czyn miłości. Niech nam się uda przygotować owo wielkie historyczne dzieło, któremu na imię 46. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny. Niech nasza uczelnia wraz z innymi wyższymi uczelniami i całe nasze miasto stanie się piękną monstrancją, w której pokażemy światu naszego Zbawcę, Odkupiciela człowieka.

Przyzywając Ducha Bożego z niebiańskiego świata, oddając się w opiekę Dziewicy Niepokalanej i świętym patronom dolnośląskiej ziemi, zawierając naszą uczelnię i nas wszystkich Bożemu Sercu, ogłaszam rok akademicki 1996/1997 na Papieskim Wydziale Teologicznym i w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławiu za otwarty: *Quod bonum, felix, faustum, fortunatumque sit!*